

Pastiersky list diecézneho biskupa Mons. Štefana Sečku na Veľkú Noc 2020

Milí bratia a sestry,

tohtoročné veľkonočné sviatky sa zapíšu do našich spomienok ale aj do dejín našej krajiny ako výrazne odlišné od tých predchádzajúcich. Niekoľko týždňov sa nekonajú verejné bohoslužby v našich chrámoch a teraz po prvýkrát sa neslávia ani verejné veľkonočné obrady. Vážnosť situácie si vyžiadala chrániť naše životy aj životy druhých.

Mnohí sa pýtajú, ako máme žiť bez účasti na svätej omši, bez pristupovania k sviatostiam, no najmä bez Eucharistie? Odpoveď ponúkam cez jednu biblickú udalosť. Keď sa strhla veľká víchrica na Galilejskom jazere a vlny sa valili na loď, apoštoli zobudili Pána Ježiša so slovami: „Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?“ (Mk 4, 38) Kristus v odpovedi apoštolom odkazuje aj nám: „Čo sa bojíte, ešte stále nemáte vieru?“ (Mk 4, 40) Milí bratia a sestry, tento evanjeliový príbeh vystihuje situáciu, v ktorej sa dnes Slovensko nachádza. Je to test nášho autentického kresťanstva. Je to skúška, v ktorej si môžeme overiť úprimnosť našej viery. Nepodľahnime pochybnostiam ako apoštoli. Nezostali sme bez Krista. On je stále uprostred nás. Kristovo evanjelium a naša viera predsa nekončí za múrmi našich kostolov. Skutočnosť, že sme nútení zdržiavať sa v našich príbytkoch, nech je príležitosťou, aby sme väčší čas venovali modlitbe, osobnej ale aj tej spoločnej, sledovaniu svätých omší cez rozhlas a televíziu, čítaniu Svätého písma, modlitbe posvätného ruženca, korunky k Božiemu milosrdenstvu a ďalších súkromných pobožností. Zložme z našich stien kríž a položme ho na stôl, zapálme k nemu sviecu, priložme k tomu sochu alebo obraz, či ikonu Božej Matky a iných svätých. Apoštol Pavol nám pripomína: „Neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch?“ (1 Kor 3, 16) Na základe týchto slov pretvorme naše domácnosti na duchovné chrámy a nech také navždy zostanú.

Koľkokrát s povzdychom konštatujeme, že nemáme na našich najbližších čas. Teraz sa táto situácia skúšky môže stať časom požehnania, zjednotenia a vzájomného zmierenia. Venujme viac času nášmu rastu vo viere. Áno, pre mnohých to znamená naučiť sa komunikovať, počúvať jeden druhého a odpúšťať si, ale to predsa ľudia, ktorí sa majú radi, robia. Práve teraz je čas prejavit' ľudskú a kresťanskú solidaritu a záujem o druhých. Obraciam sa na vás všetkých s prosbou, aby naše komunity, naše farnosti a naše rodiny boli pozorné predovšetkým o starších, chorých a osamotených ľudí. Budme v týchto týždňoch kreatívni v tom, ako im pomôcť pri zachovaní potrebných hygienických predpisov. Nenechajme ich bez našej pomoci a konajme v duchu Ježišovho posolstva: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 40) Bratia a sestry, nateraz ešte nevieme, aká dlhá cesta stojí pred nami, ale verím, že z tejto situácie môžeme my aj celé naše milované Slovensko vyjsť ľudsky, morálne a nábožensky posilnení.

Terajšia ťaživá situácia nám odhalila dôležité zistenia, ktoré si s pokorou uvedomujeme. Doteraz sme možno reagovali podráždene až agresívne, keď niekto upozornil na príliš konzumný spôsob života, na plytvanie, ba až istú márnivosť. Vírus choroby doslova zastavil našu spoločnosť. Znemožnil nám zúčastňovať sa kultúrnych a iných spoločenských udalostí. Zostali zatvorené obchodné a zábavné centrá. O aktivitách, o ktorých sme si doteraz mysleli, že bez nich si nedokážeme predstaviť život, zrazu vidíme, že nás zotročovali a oberali o čas. Veci, o ktorých sme boli presvedčení, že ich musíme mať, teraz si uvedomujeme, že sme spokojnejší a slobodnejší bez nich. Ale otvorili sa nám oči aj na iné skutočnosti. Napríklad, že

sme prehládali ľudí, ktorých máme okolo seba, že sme boli až príliš zahľadení do seba, na svoju prácu a potreby. Keď sa neslávia verejné bohoslužby, zrazu to zatriaslo aj našou vierou a uvedomili sme si, že potrebujeme Boha, hoci sme si ho doteraz neraz nevníšali. Na mnohé veci sme mali čas, len nie na duchovný život. Bývalý český prezident Václav Klaus v jednom rozhovore pomenoval veľmi presne príčiny: „*Aj naša spoločnosť je zraniteľná a nezodpovedne sme sa správali k svetu v nádeji, že veda, technika a moderný svet všetko vyriešia. Nepokorne sme si mysleli, že nám nič také nehrozí.*“ Prečo to všetko spomínam? Máme dôveru v Boha, modlíme sa a každý na svojom mieste robíme všetko preto, aby sa podarilo zastaviť šírenie vírusu a aby sa naša spoločnosť zotavila. Z rôznych strán zaznievajú slová, že by to malo byť pre nás všetkých poučením do budúcnosti, aby sa nič podobné nezopakovalo. Milí bratia a sestry, podobne aj ja chcem vyjadriť svoje želanie. Nech prerušené bohoslužby, nech dni bez svätého prijímania sú pre nás všetkých predsavzatím, až to bude možné, že budeme chodiť častejšie na sväté omše, častejšie prijímať Eucharistiu, ktorá nám tak veľmi chýba, že sa budeme viac a častejšie modlievať v našich domácnostiach. Nech dni bez kontaktu s okolím sú pre nás výzvou po pravej ľudskosti a autentickom priateľstve.

Bratia a sestry, nebojme sa. Hoci nie sú verejné bohoslužby, Cirkev už 2000 rokov slávi veľkonočné sviatky. Ohlasuje tomuto svetu zásadné posolstvo, že smrť Božieho Syna na kríži nie je posledným slovom Boha. Keď sa v našich životných skúškach a ťažkostiach pýtame „Kde je Boh? Jestvuje Boh?“, potrebujeme prejsť týmto prerodom vo svetle Ježišovho zmŕtvychvstania. Ako uvádza americký arcibiskup Fulton Sheen (1895 – 1979): „**Boh prichádza zachrániť človeka. Keď človek prehrá, sám Boh prichádza, aby daroval víťazstvo.**“ **Toto je obsah nedele Pánovho zmŕtvychvstania, ktorá sa nazýva „matkou všetkých nediel“.** Zvolanie „Ježiš žije“ je srdcom kresťanstva. Buďme aj my radostnými nositeľmi nádeje a hlásateľmi tejto pravdy, zvlášť v tomto náročnom čase.

Po Ježišovej smrti učenici boli zo strachu za zatvorenými dverami. Nevedeli, čo sa bude d'alej diať. Aj nám sa teraz predstavujú rôzne scenáre a v tejto chvíli ešte nevieme, ako sa bude vyvíjať celá situácia. Vzkriesený Pán sa postavil do stredu spoločenstva apoštolov. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišov veľkonočný pozdrav „**Pokoj vám**“ je dôležitým posolstvom Boha pre človeka, ktorý mení ľudské správanie. Evanjelista uvádza: „*Učenici sa zaradovali, keď videli Pána.*“ Dnes je to odkazom pre nás. Nedovoľme, aby sa z nás stali zatrpknutí a zabanovaní učenici, ktorým chýba pokoj, radosť a nádej z prítomnosti vzkrieseného Krista. On neprináša povrchný pokoj, ale pokoj srdca.

Na záver sa chcem poďakovať predstaviteľom svetskej moci, ktorí na rôznych úrovniach ukazujú, že dobro krajiny a jej občanov je ich prioritou. Zvlášť ďakujem všetkým lekárom, sestram a zdravotníckym pracovníkom za ich obetavosť. Nech vás Pán Boh za túto službu bohato požehná. Ako iste viete, Svätý Otec František menoval pre našu Spišskú diecézu nového pomocného biskupa. Pamätajme na neho v našich modlitbách. V tejto chvíli sa chcem poďakovať aj za vaše modlitby za mňa a moje zdravie a uisťujem vás, že na vás denne pamätám v modlitbách i pri Pánovom oltári. Všetkým vám vyprosujem požehnané veľkonočné sviatky, pevné zdravie a pokoj od vzkrieseného Pána Ježiša.

Váš o. biskup + Štefan